

være sig Pensioner, Gager eller Raadessecretariatsager. Man kan godt antage, og det har ogsaa Finansministeren udtalt, at disse Laan have været optagne under den Forudsætning, at det skulde være saa at sige Statshemmeligheder, og derfor have netop de Personer faaet de fleste Laan, som bedst kunde vide om og naar det var muligt at faae dem. Men naar der kun har været Anledning og det grundet Anledning til at formode, at de ikke paa den Maade skulde være Gjenstand for Offentlighed, saa troer jeg heller ikke, at de saaledes bør blive det. Hvad Medlemmerne her i Thinget angaaer, da ville de være istand til at kunne skaffe sig enhver Dplysning inde paa Contoirret, hvor Protokollerne ligge. De ere tilgjængelige for Alle, og naaget det nok kan medtage nogen Tid at see dem igjennem, saa kan det dog gøres med større Lethed, end man formoder, da der er 5 Protokoller, og altsaa kunde 5 Medlemmer finde Bessjæftigelse paa en Gang. Der er endnu et Punkt, som jeg troer at burde berøre, da vi tale om Forskud og Laan; det er, at jeg antager, at een af Hovedgrundene, hvorfor Embedsstanden nødvendigvis har troet at maatte tye til Statskassen, for at faae Laan, findes i vor Lovgivning om Lagerrenten. Saa snart at en Mand skal tage Laan uden tilstrækkelig Sikkerhed, saa kommer han ud over den almindelige Forrentning, men naar man skal gaae ud over den almindelige Forrentning, det vil sige, naar man skal komme ind paa Ulovlighedens Gebeet, saa maa Ulaaneren have en Præmie, og derfor ligger der et stort Spring mellem den lovbefalede Rente og den Rente, hvortil i Almindelighed en Embedsmand kan og maa laane. Det er denne høie Forrentning, som har været og er odelæggende for mangfoldige Embedsmænd. Man maa paa ingen Maade troe, at de ved de Forskud, som Staten har givet dem, have fundet tilstrækkelig Hjælp. Ogsaa derom have vi havt adskillige Dplysninger. En Mangfoldighed af Embedsmænd eller idetmindste mange, som ere saaledes forviklede i Laan til Statskassen, ere desuden indviklede i private meget dyrt betalte Laan, og ikke saa af de Embedsmænd, som ere komne til at skyldte Staten betydelige Summer, have først laant disse Sum-

mer af Staten, efterat de for ubetydelige Laan igjennem Lagerkarle, vare komne ind i en stor Gjæld. Altsaa troer jeg ikke at gaae udenfor denne Sags Omraade, naar jeg henleder Regjeringens Opmærksomhed paa at affkaffe snarest muligt hvad der staaer i Loven om Lagerrente.

Grundtvig: Jeg skal først tage mig den Frihed at bemærke, at hvad den ærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Rothe) stræbte at vise os, om Ligheden mellem Statteeftergivelsen og Eftergivelsen af Forskud, at den, dersom den beviste noget, beviste altfor meget; thi dersom det skal gjælde, saa maatte det jo ogsaa gjælde med samme Ret om alle de Forskud, som hidtil ere givne. Jeg skal dernæst ikke indlade mig paa, hvad der vist allerede tilstrækkeligt er oplyst, at nemlig 1841 ikke har mindste Krav paa at gjøre Skjelnet mellem de gyldige og ugyldige Fordringer, som Statskassen har, da det jo følger af sig selv, at hvad der er benævnet som Forskud baade før og efter vedbliver ogsaa at være det. Men hvorfor jeg forlangte Ordet, det var egentlig for at erklære mig paa det stærkeste jeg kan, for Offentliggjørelsen af Listerne over disse Forskud (Hør); thi eftersom den høitærede Finansminister selv har sagt og gjentaget oftere for os, at det er grueligt de Misbrug, som hidtil ere begaaede med dette Forskudsvesen, uden at det laa paa nogen Maade i Sagens egen Natur, nu saa mener jeg ogsaa, at det Første, der maa skee, for at vi kunne have et klart Overblik over hvad der er Sagen selv, og hvad der er Misbrug, maa være, at det træder offentlig for Lyset, og jeg kan ikke see den allermindste Grund til, at der skulde tages mere Hensyn paa Bedkommendes Lyst eller Ulyst til at see deres Navne paa denne Liste, end der er taget ved Listen baade over den almindelige og over den aftagende Pensionliste og over Raadessecretariatets Kunder.

Barfod: Jeg skal blot tillade mig i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler bemærkede, for mit Bedkommende at erklære, at jeg ganske vist ikke kunde have Stort imod, at de Listers blev trykte, men maa dog paa det Indstændigste tilraade, at det ikke skeer nu, men først til Efteraaret, for at man kan see, hvad